V dnešný deň oslavujeme nesedlanou piesňou našu Presvätú Vládkyňu Bohorodičku, a to z tohto dôvodu:

Avyrský vodca Kagan, zrušil mier s Grékmi, postavil nespočetné vojsko a smerom zo západu sa vybral na Konštantínopol, vysielajúc k Bohu rúhavé reči. A hneď sa more zaplnilo loďami a zem nespočetnými pešiakmi a jazdcami. Konštantínopolský patriarcha Sergios I. veľmi utešoval ľud, aby neupadala neochabol, ale všetku nádej z celej duše vložil v Boha a na jeho matku prečistú Bohorodičku.

Patriarcha vzal božskú ikonu Bohorodičky a nesúc ju obchádzal mesto po hradbách s množstvom zástupu a odtiaľ mu dodával posilu. Z východu prichádzali Peržania a zo západu Kagan, aby podpálili okolie mesta. Patriarcha obchádzal hradby s nerukotvornou ikonou Krista, čestnými a životodarnými Drevami (kríža) a tiež nesúc čestné rúcho Božej Matky. Avarský Kagan po súši napadol hradby Konštantínopola s nespočetným množstvom posilneným silnými zbraňami. Bolo ich také množstvo, žeby jeden Grék musel bojovať proti desiatim Avarom. Avšak neporaziteľná Záchrankyňa prostredníctvom veľmi malého vojska, ktoré sa k nej utiekalo v chráme zvanom Pege, zahubila väčšinu z nich. Vtedy Gréci nabrali odvahu, zajasali a prostredníctvom Vojvodkyne, nepremožiteľnej Božej Matky ich celkom premohli. Obyvatelia vidiac zmierenie mali pokoj, ale Kagan im povedal: "Neklamte sa v Bohu, v ktorého veríte, lebo ráno získam celé vaše mesto." Keď to obyvatelia počuli, vystierali k Bohu ruky.

Kagan a Pežania sa dohodli, že zaútočia ne mesto po súši i od mora, ale Gréci ich tak premohli, že živí nestačili spaľovať mŕtvych. Keď čln plný ozbrojených vojakov plával zátokou zvanou Roh k chrámu Božej Matkyv Blachernách, zrazu sa strhla na mori silná búrka, rozdelila more a potopila lode so všetkými nepriateľmi. Náčelníci nepriateľov sa vrátili s plačom a nárekom. Nábožní ľudia Konštantínopolu vzdávali vďaky Božej Matke a spievali jej pieseň celú noc, lebo bdeli aj kvôli nepriateľom a nadprirodzenou silou nad nimi zvíťazili. Odvtedy ako spomienku na tento nadprirodzený zázrak cirkev prijala tento sviatok Božej Matky a zachovala ho dodnes, lebo víťazstvo povstalo skrze Božiu Matku.

Po uplynutí 36-tich rokov, za panovania Konštanína IV. Pogonata, Arabi vedúc nespočetné

vojsko, znova napadli Konštantínopol a sedem rokov ho napádali. Zimovali v kyzických krajoch a mnoho ich tam zahynulo. Preto sa vzdali boja a so svojim vojskom sa vracali späť. Keď boli v mori, nazývanom Sillaeo, všetci sa potopili zásahom prečistej Božej Matky.

A po tretíkrát znova sa Leva, Arabi v oveľa väčšom počte ako predtým, niesli sa na 1800 lodiach, obkľúčili mesto a čakali, ako ho dobyť. Nábožní obyvatelia mesta vzali vzácne drevo čestného a životodárneho Kríža aj drahocennú ikonu Božej Matky Hodigitrie, obchádzali hradby a so slzami vzývali Boha. Arabi sa rozdelili na dve časti. Jedni šli bojovať s Bulharmi a padlo ich tam viac ako 20 000. Druhí ostali pri Konštantínopole brániac sa pred reťazami od hradieb Galaty. Keď sa preplavili kdesi na miesto zvané Sostenes, strhol sa severný vietor, takže mnohé ich lode stroskotali a zahynuli. Na tých, ktorí zostali, prišiel taký veľký hlad, že si siahli i na ľudské telo a jedli bahno. Potom utekali a prišli na egejskú hlbinu, kde všetky svoje lode i samých seba uvrhli do hlbín. Z neba sa spustilo krupobitie, rozbúrilo more, zničilo smolu na lodiach, takže obrovské množstvo vojska s ldami zahynulo. Ostali len tri lode, ktoré podali správu.

Pre všetky tieto nadprirodzené zázraky prečistej Božej Matky slávime dnešný sviatok. Na príhovor tvoje Ochrankyne a nepremožiteľnej Matky, Kriste Bože, od okolitých pokušení aj nás zbav a zmiluj sa nad nami ako jediný milovník človeka.

Synaxár